

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/29/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123010075
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3123010075.5

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Lucie Horvátovej a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci proti obžalovanému G. K., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom A., W. XXXX/XX, t.č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava, pre trestný čin prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. apríla 2023 v Trenčíne prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 8T/8/2023 zo dňa 23.03.2023 a takto jednomyselne

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného G. K. zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný G. K. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Tr. zákona, pretože

dňa 01.11.2022 v čase približne o 00:20 hod. pod vplyvom alkoholu v priestoroch chodby v blízkosti toaliet v pohostinstve P. W. na ul. W. XXXX v A. pristúpil k poškodenému L. L., ktorému bez predchádzajúceho fyzického alebo verbálneho konfliktu uviedol, s použitím vulgarizmov, že „mám pri sebe samopal a všetkých Vás odjebem“, počas čoho mal obžalovaný ruku vloženú pod svojim čiernym kabátom, z čoho mal poškodený L. strach o svoj život, po čom následne obžalovaný odišiel na ulicu pred pohostinstvo P. W., kde svedkovi V. S. povedal „choď preč, lebo dnes tu bude veselo“, po čom obžalovaný odišiel z miesta preč smerom k bytovému domu na adrese W. XXXX/XX, A..

Bol za to odsúdený podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona s použitím §§ 37 písm. m) a 38 odsek 2, odsek 4, odsek 8 Tr. zákona k trestu odňatia slobody na 6 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona mu bolo 3uložené aj ochranné psychiatrické liečenie ambulatnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote obžalovaný odvolanie. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za nezákonný, nesprávny a nepreskúmateľný. Poukázal, že podľa poškodeného vyhrážky nemali byť priamo adresované jeho osobe. Taktiež z tohto dôvodu namietal konštatovanie okresného súdu o tom, že poškodený v rámci výpovede na hlavnom pojednávaní v relevantných skutočnostiach vypovedal zhodne s výpoveďou z prípravného konania, pričom vierohodnosť výpovede svedka poškodeného podľa jeho názoru spochybňovali aj výpovede svedkov S. a W., z ktorých vyplynula značná konzumácia alkoholických nápojov poškodeným v predmetný večer napriek skutočnosti, že to tento v rámci svojej výpovede vylučoval. Spochybňoval taktiež záver okresného súdu o tom, že svedok L. S. ho usvedčuje zo spáchania skutku nakoľko z jeho výpovede vyslovenie vyhrážky obžalovaným nevyplýva. Taktiež poukázal na výpoveď svedka L. A., ktorý zachytil slová o samopale vyslovené obžalovaným, avšak vyslovenie vyhrážky nepočul, aj keď sú dané predpoklady, že v prípade jej vyslovenia by ju počul

mal, pričom súd v takom prípade mal postupovať v súlade so zásadou in dubio pro reo. Časť skutkovej vety, kde sa obžalovaný mal svedkovi V. S. uviesť „dnes tu bude ešte veselo“, nemal z vykonaného dokazovania ničím za preukázanú. Taktiež namietal, že okresný súd nesprávne vyhodnotil okolnosti prípadu a správanie páchatelia z pohľadu dôvodnosti a vážnosti obavy poškodeného o svoj život. Poukázal na nedostatočnosť odôvodnenia rozsudku z pohľadu tzv. materiálneho korektívu a hodnotenia spoločenskej nebezpečnosti konania obžalovaného. Z pohľadu uloženého trestu namietal nezohľadnenie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. c) Tr. poriadku vzhľadom na závery znaleckého dokazovania z odvetvia psychiatria. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a aby ho sám v celom rozsahu oslobodil spod obžaloby.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní:

- prítomný prokurátor krajskej prokuratúry navrhol podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť,
- obhajca obžalovaného navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené v písomných dôvodoch odvolania,
- obžalovaný súhlasil s tým, čo uviedol jeho obhajca a dodal, že poškodený v rámci výpovede klamal, ohľadom skutočnosti, že bol triezvy, keď je uvedené v rozpore s inými svedeckými výpoveďami.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytykaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

*** K výroku o vine ***

Pokiaľ ide o výrok o vine v napadnutom rozsudku, odvolací súd preskúmaním veci zistil, že je správny a zákonný. Súd prvého stupňa v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú, pričom písomné odôvodnenie napadnutého rozsudku zodpovedá všetkým zákonným požiadavkám (§ 168 ods. 1 Tr. por.). Súd prvého stupňa v jeho odôvodnení jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou. Súd prvého stupňa podrobne poukázal na výsledky vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, o ktoré oprel svoje skutkové úvahy o tom, že skutok uvedený vo výrokovej časti rozsudku sa stal a že ho spáchal obžalovaný G. K.. Ani odvolací súd nemá žiadne pochybnosti o vine obžalovaného.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie o vine obžalovaného odôvodnil tak, že tento je zo spáchania stíhanej trestnej činnosti usvedčovaný výpoveďami poškodeného L. L. a L. S. o ktorých nemal akékoľvek pochybnosti. Uvedené dôkazy spolu so znaleckým posudkom č. 37/2022 z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov priamo, či nepriamo preukazujúcich, že skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný. Časť skutkového deja (tvrdenie obžalovaného o samopale pod kabátom) bol potvrdený aj svedkom A. a samotným obžalovaným. Okresný súd prihliadal aj na správanie obžalovaného pred skutkom, keď v ten istý deň sa už dopustil obdobného protispoločenského konania. Okresný súd taktiež poukázal, že obžalovaný sa obdobných protispoločenských konaní dopustil aj v minulosti a takéto správanie korešponduje aj zo znalkyňou konštatovanou disocálnou poruchou jeho osobnosti. Vzhľadom na uvedené poznatky okresný súd vyhodnotil výpoveď poškodeného ako dôveryhodnú, jednak s poukazom na nezistenie motivácie na strane poškodeného pre krivé obviňovanie obžalovaného a aj s prihliadnutím na logickú a časovú súvislosť jeho výpovede s ostatnými vykonanými dôkazmi na rozdiel od obrany obžalovaného, ktorá nebola podporená vykonaným dokazovaním. Vzhľadom na uvedené mal okresný súd spáchanie skutku obžalovaným v rozsahu kladenom mu za vinu preukázané bez akýchkoľvek pochybností.

S vyššie uvedenými úvahami súdu prvého stupňa sa odvolací súd stotožnil a považuje ich za správne, pričom ich dopĺňa (zvýrazňuje) o nasledovné:

Odvolačný súd obdobne ako súd prvostupňový nevidel žiaden dôvod nedôverovať výpovedi poškodeného, v rámci ktorej konanie obžalovaného detailne popísal a jeho výpoveď bola konzistentná a nemala logické rozpory a to napriek okolnosti, že v čase skutku bol pod istým vplyvom alkoholu. Odvolačný súd, obdobne ako to už skôr konštatoval aj prvostupňový súd, tiež nezistil žiaden dôvod, prečo by si poškodený mal útok vymyslieť, nakoľko nezistil medzi poškodeným a obžalovaným žiadne antagonistické vzťahy, resp. poškodený obžalovaného ani nepoznal.

Na druhú stranu odvolačný súd poukazuje, že obžalovaný sa v uvedenom pohostinstve v daný večer protispoločenského konania vo forme priestupku proti občianskemu spolunažívaniu dopustil a z uvedeného dôvodu aj toto zariadenie bol nútený opustiť. Napriek tejto skutočnosti sa do pohostinstva s istým časovým odstupom vrátil, pričom sa prezliekol do dlhého kabáta, ktorého nosenie mu aj v zmysle výpovedí svedkov A. a S. umožnilo predstierať, že má pri sebe samopal. Predstieranie, že má pri sebe samopal pritom potvrdil v rámci svojej výpovede aj samotný obžalovaný. Aj keď svedok A. vyslovenie hrozby nezachytil a vyjadrenie obžalovaného o tom, že má pri sebe samopal považoval za žart. Na druhú stranu však sa taktiež sám vyjadril, že nepočul celú komunikáciu a navyše taktiež uviedol, že „išiel som potom radšej preč“ čo tiež naznačuje obavu z gradácie situácie aj na jeho strane. Z výpovedí svedkov S. a W. vyplýva, že samotného vyslovenia vyhrážky neboli prítomní a vnímať ju ani nemohli, keď svedok S. uviedol, že pri komunikácii obžalovaného s poškodeným nebol a svedkyňa W. si obžalovaného všimla až keď odchádzal. Na druhú stranu však zo správania poškodeného vyplýva, že tento z vyslovenej hrozby skutočne pociťoval vážnu obavu, keď považoval za potrebné bezodkladne privolať políciu.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu správanie obžalovaného takýmto spôsobom je v zhode s poznatkami o osobe obžalovaného vzhľadom na jeho tendencie k protispoločenskému správaniu obdobného charakteru a znalkyňou konštatovanou existenciou dissociálnej poruchy u jeho osobnosti. Možno poukázať aj na to, že obžalovaný sa už v minulosti dopustil obdobnej trestnej činnosti, z čoho potom vyplýva aj to, že mu nie je cudzie páchať takúto trestnú činnosť.

Aj odvolačný súd preto konštatuje, že vykonané dôkazy usvedčujúce obžalovaného zo spáchania stíhaného skutku spolu korešpondujú, dopĺňajú sa a neboli medzi nimi zistené žiadne podstatné rozpory. Takéto vykonané a usvedčujúce dôkazy spolu vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, na základe ktorých bolo možné bez pochybností vysloviť logický záver o vine obžalovaného.

Obžalovaný tak naplnil po právnej stránke všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona s poukazom, pretože sa inému (poškodenému L. L.) vyhrážal smrťou tým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu. Obžalovaný sa tohto trestného činu dopustil v priamom úmysle, pričom závažnosť takéhoto jeho konania je zjavne väčšia ako nepatrná a to s poukazom na charakter hrozby a formu zavinenia.

*** K výroku o treste ***

Pokiaľ ide o výrok o uloženom nepodmienečnom treste odňatia slobody, odvolačný súd zistil, že tento trest bol súdom prvého stupňa uložený v súlade so zákonnými ustanoveniami uvedenými vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a rovnako i v súlade s ustálenou súdnou praxou a jeho výmera nie je neprimerane prísna z pohľadu hodnotenia osoby obžalovaného, najmä predchádzajúceho spôsobu jeho života a jeho postoja k spáchanej trestnej činnosti. Naopak odvolačný súd považoval súdom prvého stupňa uložený odňatia slobody trest skôr za mierny, avšak pre absenciu odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného ho nemohol sprísniť. Odvolačný súd ďalej uvádza, že pri určovaní druhu a výmery trestu súd prvého stupňa správne prihliadol okrem iného aj na predchádzajúci život obžalovaného so zvýraznením jeho špeciálnej recidívy vo vzťahu k páchaniu totožnej trestnej činnosti, keď ide už o jeho druhé odsúdenie od roku 2020 pre prečin nebezpečného vyhrážania, a v tomto období bol navyše uznaný za vinného aj z prečinu výtržníctva a taktiež v období od roku 2017 sa dopustil aj ďalšieho obdobného konania menšej intenzity vo forme priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu a verejnému poriadku. Z tohto pohľadu odvolačný súd považuje nápravu obžalovaného za podstatne sťaženú, pretože predošlé podmienené ani nepodmienečný trest odňatia slobody nevedli obžalovaného k vedeniu riadneho života na slobode už bez páchania (aj totožnej) trestnej činnosti. Aj podľa názoru odvolacieho súdu preto neprichádzal u obžalovaného do úvahy iný druh trestu, resp. žiaden iný druh trestu by u neho nevedol

k splneniu účelu trestu v zmysle § 34 Tr. zákona, keď ani v minulosti vykonaný trest odňatia slobody u jeho osoby nevedol k náprave.

Napokon bol obžalovanému trest uložený v dolnej tretine upravenej trestnej sadzby (zvýšenej o 1/3, pri základnej trestnej sadzbe do 1 roku) podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 4 Tr. zákona, keď v jeho neprospech súd prvého stupňa správne prihliadol na jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, t.j. že už bol za trestný čin odsúdený (napr. jeho predchádzajúce odsúdenie Okresným súdom Zvolen vo veci pod sp. zn. 4T/18/2017). Napokon ani odvolací súd u obžalovaného nezistil akúkoľvek poľahčujúcu okolnosť nakoľko nebol toho názoru, že v konaní bola preukázaná priama príčinná súvislosť medzi negatívnymi dôsledkami choroby na strane obžalovaného. Znalkyňou MUDr. L. bola konštatovaná neexistencia vážnej duševnej poruchy v pravom zmysle slova a iba konštatovanej dissociálnej poruchy u obžalovaného, ktorej existencia neodôvodňuje priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. c) Tr. zákona.

Správne bolo aj zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

*** K výroku o ochrannom opatrení ***

Napokon aj výrok o uložení ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou podľa § 73 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona obžalovanému považoval odvolací súd za správny.

Nielen trest, ale aj ochranné opatrenia sú právnym následkom spáchaného trestného činu alebo činu inak trestného. Ochranné opatrenie je ujma na osobnej slobode alebo majetku odsúdeného alebo inej osoby, ktorú môže uložiť len súd podľa tohto zákona v záujme ochrany spoločnosti pred trestnými činmi alebo činmi inak trestnými. Pri ich ukladaní sa súdy neradia zásadou úmernosti k spáchanému činu, ale potrebou ochrany spoločnosti a prihliadajú aj na potrebu liečenia, výchovy alebo dovŕšenia nápravy páchatel'a či inej osoby (§ 35 ods. 5 Tr. zákona). Medzi ochranné opatrenia patrí aj ochranné liečenie.

V prejednávanom prípade sa obžalovaný trestnej činnosti dopustil práve pod vplyvom návykovej látky (alkoholu), pričom uloženie tohto ochranného liečenia a splnenie jeho účelu je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné najmä z pohľadu konštatovaného záveru príbratkej znalkyne, že pobyt obžalovaného na slobode je pre spoločnosť nebezpečný, ak bude ďalej pokračovať v pití alkoholu, pretože v stave ebriety sa zvýrazňujú jeho agresívne prejavy správania pri dissociálnej poruche osobnosti.

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.